

РЕШЕНИЕ

№ 5065

гр. София, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4708** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано по жалба, на А. В. П. (О. Р.), гражданин на У. и с постоянен адрес на местоживеење в У., чрез адв. Р. С., против решение рег. №32- 159814/27.04.2023г. към Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46 на директора на ТД Митница В., с което административният орган е постановил отнемане в полза на държавата и продажба на стока - лек автомобил по Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46.

В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата.

Ответникът, чрез юрк. Р. оспорва жалбата, изразява становище за правилност и законосъобразност на обжалвания административен акт.

СГП уведомена, не взема становище и не изпраща представител.

От фактическа страна.

С Д. № 22BG002007002761U4/10.09.2022г. на МП „В. ферибот“ са били представени стоки, с пристанище на натоварване [населено място], Г., по общо 170 статии, като за 1 стока (1 автомобил) с произход САЩ по статия 46, като в законово регламентирания

90-дневен срок по чл. 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013 не са извършени съответните митнически формалности за поставяне под митнически режим или реекспорт на стоките.

Срокът по горепосочената Д. № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г. е изтекъл на 10.12.2022 г.

Във връзка с указания от Ц. е рег. № 32-264505/21.09.2016 г. и № 32-11203/16.01.2017г. са предприети необходимите мерки за уреждане положението на стоките, както следва:

С писмо изх. №32-453/03.01.2023г. е отправена покана до лицето, подало Декларацията за временно складиране - „Параходство Български морски флот“ АД, ЕИК:[ЕИК]., в качеството му на декларатор, оператор на м/к „Героите на С.“ и държател на стоките по чл.5, т.34 от Регламент (ЕС) 952/2013, да изрази становище и/или да извърши съответните формалности за 11 автомобила, включително за 1 автомобил по статия № 46 по Д. № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г.

В отговор на отправената покана е получено писмо вх. №32-5983/06.01.2023г. от Параходство „Български морски флот“ АД, в което е изразено виждане, че според търговските документи „Параходство БМФ“ АД не е получател на описаните стоки. Изразен е единствено ангажимент за транспортиране, уведомяване и деклариране на товара. Дружеството посочва още, че получателите са уведомени по установения ред за пристигането на стоките.

В рамките на определения 30-дневен срок от получаване на поканата, от Параходство „Български морски флот“ АД не са предприети действия за автомобилите за извършване на формалности за поставяне под митнически режим или реекспорт.

На 20.01.2023г. по ел. поща с рег. № 32 -25712/20.01.2023г. е получено запитване г-н А. П./ О. Р. (ел. поща: [електронна поща]) относно леки автомобили V. P., VIN: 1VWGT7A34HC021853, С. 200, VIN: 1C3CCCBB2FN614651 и V. T., VIN: W., за които има информация, че са във В. и че е започнала процедура по конфискация, с желание да заплати глоба и да ги получи. В писмото се обяснява, че през м.август 2022 г, получателят се е обърнал към превозвач, който да достави автомобили от Г. до У., но той недобросъвестно ги е разтоварил в пристанище В.

С писмо рег. № 32 -33555/25.01.2023г. по електронна поща А. П. е уведомен за следното: писмо за уведомяване за възникване на митническо задължение и за предприемане на мерки за разпореждане не е изпратено до него до момента, поради липса на точен адрес. В коносаментите (B. of lading) за двата автомобила като shipper и consignee е посочено единствено О. Р., ME958204, UKR. за автомобил V. T., VIN: W., му се предоставя възможност в 30-дневен срок, считано от 26.01.2023г., да изрази своето становище или да представи доказателства, че неизпълнението на задължението по чл. 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013 не се дължи на опит за измама и че за стоките са извършени митническите формалности за поставяне под митнически режим допускане за свободно обращение или за реекспорт на автомобила впоследствие.

С второ питане, изпратено по ел. поща с рег. № 32-75715/24.02.2023г., А. П. е поискал удължаване на срока за митническо оформяне на автомобил V. T., VIN: W., поради военното положение в У. и невъзможност да пътува от страната.

С писмо рег. № 32 -76133/24.02.2023г., изпратено по електронна поща, А. П. повторно е информиран, че: ако в указания 30-дневен срок, най-късно до 27.02.2023г. не извърши съответните митнически формалности за поставяне под митнически режим

или реекспорт извън митническата територия на ЕС, за автомобила ще бъде изготвено решение за разпореждане, включително отнемане и продажба или унищожаване и че предоставеният 30 (тридесет) дневен срок не подлежи на удължаване.

На 27.02.2023г. в ТД Митница В. е получена по електронна поща поредна молба от А. П. с рег. Хе 32-78543/ 27.02.2023г., с която е поискал удължаване на срока за представяне на автомобил V. T., VIN: W. на направление за У., по уважителни причини, поради това, че се намира в У. и не може да напусне страната.

С писмо рег. № 32-89439/08.03.2023г., изпратено по електронна поща, А. П. повторно е уведомен, че: в действащото митническо законодателство не е предвидена норма, въз основа на която срокът да бъде продължен; че срокът за митническо оформяне е изтекъл на 27.02.2023г. и че молбата за удължаване на срока не може да бъде удовлетворена.

С оглед установяване, дали стоката да бъде отнета в полза на държавата с цел последваща продажба и дали разходите за такава продажба биха били съизмерени със стойността им, или да бъде разпоредено унищожаване, от комисия определена със Заповед № ЗТД-2000- 732/32-443856/ 19.12.2022 г. на директора на ТД „Митница В.“ /Комисията/, е направена преценка на всички факти и обстоятелства по случая и е изготвено заключение, обективизирано в Констативен протокол рег. № 32-101551/16.03.2023г. Видно от констативния протокол и приложената към него преписка са извършени следните действия:

На 14.03.2023г. от служители на ТД Митница В. е извършен оглед на автомобила, находящ се на входящо трасе на Фериботен комплекс В., резултатите от който са отразени в Констативен протокол рег. № 32-98429/14.03.2023г.

По отношение на лек автомобил V. T., VIN: W., 2017г. - статия №46 от Д. № 22BG002007002761U4/10.09.2022г., се установява следното: лекият автомобил е с вдлъбнатина на предна дясна врата, но без други видими следи от удар, с резервна гума, без ключ, изминато разстояние - 24 557 мили, взет от надпис с маркер на стъклото на задна дясна врата. Годината на първоначална регистрация е взета от талона на автомобила.

Със служебна бележка рег. № 32-98185/14.03.2023г. е поискана информация от отдел „Митническо разузнаване и разследване“ (М.) в ТД Митница В. относно обстоятелството дали автомобилът е обявен за издирване.

Видно от служебна бележка рег. № 32-98862/14.03.2023г. от началник отдел М., след извършена справка в АИС - МВР, модул „ИД“, отговорът е, че не се установяват данни, МПС-то с посочения номер на рама, да е издирван.

Установено е, че към момента в Т. няма ограничителни мерки за „допускане за свободно обращение на автомобили, внесени от Г. и с произход САЩ“.

Отново на 14.03.2023г., в ТД Митница В. е получено по електронна поща поредно писмо от А. П. с рег. № 32-98146/14.03.2023г., с което иска разглеждане на случай относно доставени във В. леки автомобили С. 200 S, VIN: 1C3CCCBB2FN614651, V. P. Se, VIN: 1VWGT7A34HC021853 и V. T. S, 2017, VIN: W.. В писмото се излагат твърдения, че лицето Д. Зашляпин, което е трябвало да превози автомобила от В. до границата в Л. го е излъгал и че е разбрал, че автомобилът ще бъде конфискуван.

След преглед на наличната информация и оглед на лек автомобил V. T., VIN: W., 2017г., статия №46 от Д. № 22BG002007002761U4/ 10.09.2022г., членовете на комисията, определена със Заповед № ЗТД-2000-732/32-443856/19.12.2022г. на директора на ТД Митница В. са достигнали до заключението, че същият има

търговска стойност и биха могли да бъдат реализирани приходи от продажбата му, както и че разходите за тази продажба биха били съизмерими със стойността му, с оглед на което в Констативен протокол рег. № 32-101551/16.03.2023 г. е обективизирано становище за продажбата на автомобила, на осн. чл. 198, пар. 1, а) от Регламент № 952/2013.

Във връзка с гореизложеното и в отговор на запитване рег. № 32-98146/14.03.2023г., с писмо рег. № 32-106136/20.03.2023, директорът на ТД Митница В. е уведомил А. П., че отношенията му с лицето Д. Зашляпин, свързани с осъществяването на закупуването и транспортирането на гореописания автомобил са от частно-правен характер и не касаят митническата администрация, както и че: за автомобил V. T. S, 2017, VIN: W., в съответствие с чл. 26, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) започва административно производство за издаване на неблагоприятно решение за отнемане в полза на държавата и посочва мотивите за това и му предоставя възможност да изрази становище по посочените мотиви в срок от 30- дни от получаване на уведомлението, на основание чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

На 13.04.2023 г. А. П. е входирал по електронна поща писмо рег. № 32-143247/13.04.2023г. на руски език, с неточен автоматичен превод, в който твърди, че е намерил пари назаем, превозвач, както и че иска да му бъде дадена възможност да вземе автомобил V. T., ако не е възможно през Т1, тогава ще плати такса мито.

В отговор, с писмо рег. № 32-145903/18.04.2023г. директора на ТД Митница В. е информирал лицето, че: - с писмо наш изх. №32-106136/20.03.2023 не му е дадена възможност да извърши митнически формалности и да подаде митническа декларация за автомобила, а единствено да изрази становище, в рамките на т.нар. „право на изслушване“, на основание чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) 952/2013, по повод мотивите, на които ще се основава решението за отнемане и продажба на автомобила, което предстои да бъде издадено.

С писмо рег. № 32-147984/19.04.2023г. А. П. е входирал по електронна поща на български език още едно писмо в отговор на писмо рег. № 32-106136/20.03.2023 на директора на ТД Митница В., в което изразява становище, че: не може да напусна У., където е обявен форсмажор, за което прилага документ №2024/0.2-7.1. от Търговско-промишлената палата на У. от 28.02.2022г.; преди изтичане на срока за представяне на автомобила е представил две искания за удължаване на срока и поради липса на друга възможност, е готов да обмита автомобила в България.

След запознаване със становището на получателя на стоката А. П. с № 32-147984/19.04.2023г., административният орган е останал на мнението, че с оглед неспазването на регламентираните в митническото законодателство срокове (90-дневния срок по чл. 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за завършване на временното складиране и 30-дневния срок за представяне на доказателства за митническо оформяне), следва да бъдат предприети необходимите мерки за разпореждане с автомобила.

Предвид гореизложеното и на основание чл.198, пар. 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.19, ал.1 и ал.7 от ЗМ, вр. чл.15, ал.2, т.8 от ЗМ, вр.чл.5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 59 от АПК, е издадено обжалваното решение рег. № 32-159814/27.04.2023 г.

Правни изводи.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана. По същество е и основателна.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница В. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г. Представена е Заповед №383/27.01.2023г., издадена от Директора на дирекция Митници Ц., съгласно която Й. К. К. е възложено да изпълнява служебните си задължения на длъжност „директор на ТД в АМ, Териториална дирекция Митница В. при командироване, считано от 08.02.2023г. до 07.08.2023г. включително /л.121/

Не е спорно, че процесния автомобил са доставени от територията на САЩ и са въведени на митническата територия на ЕС, следователно имат митнически статус „несъюзни стоки“, по смисъла на чл. 5, § 22 МК, които били „временно складирани“ (см. чл. 5, § 17 МК). Това означава, че автомобилите са били „временно оставени за съхранение под митнически надзор за периода между представянето им на митническите органи и поставянето им под митнически режим или реекспорт“. В същия смисъл е и императивната разпоредба на чл. 149 МК, с наименование „Завършване на временно складиране“, според която „несъюзни стоки на временно складиране се поставят под митнически режим или се реекспортират в рамките на 90 дни“. Не е спорно също, че: в рамките на този срок за стоките не е бил оформен съответен митнически режим (чл. 5, § 15 МК) и те не са били реекспортирани от митническата територия на ЕС, до територия на У.; през периода от въвеждане стоките на митническата територия на Съюза, до крайния срок за оформяне на митнически режим, а и понастоящем, на територията на У. се водят военни действия с противник Руската федерация. Спорът в процесния случай е за това: спазили ли са митническите органи правилата за уведомяване на украинския гражданин – жалбоподател (в случай, че такива правила са изрично регламентирани) за: неизпълнение от страна на Параходство „Б.“ задължението по чл. 149 МК и за солидарното му задължение по същата разпоредба; отговаря ли на действителността твърденията, изложени в жалбата, за: упълномощаване на Д. Зашляпин да го представлява пред Митница – В. преди и/или след 11.11.2022г., във връзка с автомобилите; представяне от Д. Зашляпин пред Митница –В. съответните пълномощни и отказ от страна на Митницата да му предаде автомобилите.

В оспореното решение рег. №32- 159814/27.04.2023г. към Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46 на директора на ТД Митница В., с което административният орган е постановил отнемане в полза на държавата и продажба на стока - лек автомобил по Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46, ответникът се позовава (възпроизвежда съдържанието) на вече споменатата по – горе Докладна записка от 12.01.2023 г. , с която началникът на Митнически пункт „В. ферибот“ уведомил директора на ТД „Митница В.“, че: 90-дневният срок по чл. 149 МК, по отношение на 10 бр. стоки, една от които е процесната, е изтекъл на 11.11.2022 г.; получателите на стоките „нямат посочен адрес за уведомяване в У., по коносамент, фактура и договор, поради което не могат да бъдат предприети действия по уведомяване и даване на възможност да се представят доказателства за даване на

нужното направление“. Други мотиви за издаване на решението не са налични. По делото и в административната преписка няма данни териториалният митнически директор да е разпоредил допълнителни проверки за възможност (възможности), посочените в коносамента украински гражданин да бъде надлежно уведомен за бездействието си, посредством други възможни способи.

Понеже процесното, оспорено решение е издадено по инициатива на митническият орган, то се явява такова, взето, „без съответните лица да са подали предварително заявление“ (см. чл. 29 и по аргумент за противното от чл. 22, § 1 МК). Следователно, по отношение Решение, рег. № 32-91872/09.03.2023 г. се прилагат разпоредбите на чл. 22, §§ 4, 5, 6 и 7 МК. Императивната разпоредба на чл. 22, § 6 МК задължава митническите органи, „преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя (в процесния случай – жалбоподателя), да му съобщят мотивите, на които ще се основава решението, и да му предоставят възможност да изрази своето становище, в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението“. Съдът не открива в Регламент (ЕС) № 952/2013 и в Закона за митниците специални предписания и способи за уведомяването, каквото уведомяване не е било направено от страна на митническият директор, като няма данни и за опит да бъде направено. По делото безспорно са представени доказателства за уведомяването единствено и само на Параходство „БМФ“ АД /щемпел червен печат Агенция Митници ТД В./, като видно от известие за доставяне същото е получено като в отговор на него Параходство „БМФ“ АД единствено уведомява ТД Митница В., че в качеството на превозвач на описаните стоки е изпълнил своите ангажменти, свързани с транспортиране, уведомяване и деклариране на товара, като не е получател на описаните стоки според търговските документи. В писмото е записано, че получателите са уведомени по установения ред за пристигане на стоката и за неговите отговорности по освобождаване, но доказателства за извършено такова не фигурират по делото. Такива не са изискани и от митническите органи с оглед установяване адрес, факс, ел. поща или такива на лице, действащо по пълномощие за уведомяване за възникването на митническото задължение за предприемане на мерки за разпореждане. Действително в представените от ответника коносамент за процесния автомобил е налично име и фамилия на украинския гражданин (жалбоподател), за който наистина не е посочен адрес, но е посочено името на грузинската фирма – посредник за вноса на автомобилите (С. Autoimport L.) с адрес на фирмата: [населено място] – Г., [улица]. Митническите органи са имали възможност по различни информационни канали да положат усилия за уведомяване на тази фирма, но не са сторили и това. Съдът намира, че ответникът не е положил усилия да уведоми жалбоподателя, който е с коректно посочен паспорт посредством: писмо до съответните митнически власти на У. или до местните власти, въпреки наличието на въоръжен конфликт там.

По делото по безспорен начин се установява, че жалбоподателят по ел. поща е отправил запитване за лек автомобил с посочен VIN номер, който е предмет на разпореждане с процесното решение, което е било заведено в АМ ТД Митница В., с което лицето добросъвестно заявява, че е разбрал за започналата процедура по конфискация, както и че желае да заплати глоба, за да ги получи. В отговор по електронна поща лицето е уведомено, че процедурата по разпореждане с автомобила е вече в ход, поради което не е възможно да се разпорежи с тях, представена му е

възможност в 30-дневен срок считано от 26.01.23г. да изрази становище или да представи доказателства, че неизпълнението на задължението по чл.149 от Регламента не се дължи на опит за измама и че за стоката са извършени митнически формалности за поставяне под митнически режим допускане за свободно обращение или за реекспорт на автомобила в последствие.

По делото е представено от жалбоподателя пълномощно (довереностъ) на руски език , рег.№ 1297,1298 на частен нотариус И. А. при Киевски градски нотариален окръг според което жалбоподателят А. Владимирович П. с посочен адрес в У. и адрес [населено място], [улица]/15, кв.120 е упълномощил АРТИМПЕКС ЕООД с посочен адрес България, [населено място] ул. Н. М. № I и/или Д. С. Зашляпин К. Област, В. район, [населено място], улица Приозерна, дом 17 за получаване, транспортиране и регистрация на транспортните средства, две от които са именно са предмет на процесния акт с посочен VIN, който изцяло съответства на VIN, посочен по т. 1 и т.2 на оспореното решение. В същото пълномощно за жалбоподателя е посочен адрес в У., данъчен номер и номер на паспорт – все данни, които идентифицират лицето.

Доколкото процесното решение представлява индивидуален административен акт (чл. 21, ал. 1 АПК) за административното производство, свързано с издаването му са приложими нормите на чл. 26, чл. 34, ал. 3 и най вече – чл. 35 АПК. Изложените до тук мотиви обосновават извод за непълно изясняване от страна на ответника, на фактите и обстоятелствата, свързани с процесните автомобили. На лице е съществено нарушаване на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 АПК), което е основание за отмяна на решението.

Не на последно място, при издаване на оспореното решение ответникът не се е съобразил с изискването за оценка на понятието „Специфични случаи“, предвидени в правилото на чл.22, ал.б, б. „е“ вр. чл. 24, б. „ж“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Касае се за случаи и ситуации, които не са рутинни и при които задължително се налага приложението на чл. 24, буква „ж“ от Регламента. Състоянието на форсмажор, т.е. на война в У. е ноторно известно, като се доказва и от представения в с.з. Указ на президента З. /в превод/, документи от ЦБ на У. и Търговско-промишлена палата на У., които също обявяват форсмажорни обстоятелства досежно бизнес дейността на физическите и юридическите лица във време на война. Т.е. при приемане на оспорваното решение ответникът не е спазил процедурата по делегиране на правомощия в нарушение на правилото на чл.24, б. „ж“ от Регламент /ЕС/ №952/2013г. да се определи от Комисията на осн. чл.284 от Регламента войната, която се води на територията на У., може ли да се счита за форсмажор и това основание ли е да се приложи чл.23, т.4 от Регламента.

Относно разноските.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови разноските по списък и за които има доказателства в общ размер, определен от съда на 1010 лева. В Договор за правна защита и съдействие от 30.05.2023г. /л.106/, е посочено, че процесуалното представителство се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по, ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна

е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението е 1000 лв. Съдът приема, че в полза на адв. Р. С. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер 1000лв, предвид направеното своевременно възражение за прекомерност, при отчитане липсата на фактическа и правна сложност на делото, а не в искания размер на 2000лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. В. П. (О. Р.), гражданин на У. и с постоянен адрес на местоживееене в У., чрез адв. Р. С., Решение рег. №32- 159814/27.04.2023г. към Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46 на директора на ТД Митница В., с което административният орган е постановил отнемане в полза на държавата и продажба на стока - лек автомобил по Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002761U4/10.09.2022 г., статия № 46.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да заплати на А. В. П. сумата от 10 лв., представляваща заплатена държавна такса по делото.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на адв. Р. Е. С. – АК П. с личен номер [ЕГН] сумата от 1000лв. /хиляда лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: